माना रामं वृण्वती रामस्य शालां गृहं न्यविक्षत विशशाप्रवेशे वि पराजीति मं तन् हशषोऽनिमिजुङ इति सक् वावृत्यमानेति वा वृत्युङ् आशंसायां सम्भक्तौवरणेच वावृतधातुः यित्त्वाद्दैवादिकः ङित्वादात्मनेपदी हे राम भवान् मां उपायंस्त परिणयतु इति वचः सादरं वदन्ती उपयमोविवाहे इति मं आशंसायां टी अभि धानात् मास्मेनघीव्याविति योगविभागात् अन्यत्रापि घीव्याविति देवीदासचक्रवर्त्ती ॥२८॥

अस्त्रीकोऽसावहं स्त्रीमान् स पुष्यतितरां तव। पति रित्यब्रवीद्रामस्तमेव व्रज मा मुचः ॥ २९ ॥

ज॰म॰ अस्त्री। असौ लक्ष्मणोऽस्त्रीकः न विद्यते अस्य स्त्रीति नद्यृतश्चेति कप् न कपीति ह्रस्वप्रतिषेधः अहं पुनः स्त्रीमान् सभार्य्यः प्रशंसा यान्मतुप् स एव लक्ष्मणः पुष्यतितराम् अतीव पुष्यति लक्ष्मणस्तव पतिः तिङश्चेति तरप् किमेदित्याम् तस्मात्तमेव लक्ष्मणं व्रज गच्छ मा मुचः मा त्याक्षीः मुचेर्लुङ् लृदित्वादङ् इति एवमब्रवी द्रामः उक्तवान् आदादिकस्य ब्रूञोलङि ब्रुवईडिति ईटि रूपम् ॥२९॥

भ॰ अस्त्रीकइत्यादि। इति रामस्तामब्रवीत् किन्तदित्याह असौ लक्ष्मणः अस्त्रीकः न विद्यते स्त्री यस्य इति द्यृतःकः अहं स्त्रीमान् प्रशस्तस्त्रीयुक्तः अतः स एव तव पतिः पुष्यतितरां त्वामित्यर्थात् पुष्यौलृपुष्टौ किमेव्याच्चेति उत्कर्षे चतरां भविष्यत्सामीप्ये की अ भिधानात् किम्वा यावत्पुराभ्यां भव्ये इत्यस्य योगविभागात् तत्र भव्ये इति सामीप्ये सप्तमी तुष्यतीति क्वचित् पाठः तस्मात्तमेव